

SVÄTÁ HORLIVOSŤ (29. nedeľa cez rok)

Tu k nemu pristúpili Zebedejovi synovia Jakub a Ján a hovorili mu: „Učiteľ, chceme, aby si nám splnil, o čo ťa poprosíme.“ On sa ich opýtal: „Čo chcete, aby som vám urobil?“ Oni mu povedali: „Daj, aby sme sedeli v tvojej sláve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici.“ Na to im Ježiš povedal: „Neviete, čo žiadate. Môžete piť kalich, ktorý ja pijem? Alebo môžete byť pokrstení krstom, ktorým som ja krstený?“ Oni mu vraveli: „Môžeme.“ Ježiš im povedal: „Kalich, ktorý ja pijem, budete piť, aj krstom, ktorým som krstený ja, budete pokrstení. Ale dať niekomu sedieť po mojej pravici alebo po ľavici, nepatrí mne. To dostanú tí, ktorým je to pripravené.“ (Mk 10,35-40)

Žiadosť Zebedejových synov sedieť v Ježišovej sláve po jeho pravici a ľavici nasleduje hneď po Ježišovej tretej predpovedi jeho smrti. To naznačuje, že apoštoli aj po troch rokoch strávených s Ježišom boli stále na úplne odlišnej duchovnej rovine ako bol on. Podobne i my sme si vedomí toho, že roky sa snažíme Boha spoznávať, žijeme z jeho milostí, a stále sú nám jeho myšlienky a cesty vzdialené.

Požiadavka Jána a Jakuba sa javí neuveriteľne drzá. Pretože osoba, ktorá sedela po vladárovej pravici, mala po vladárovi najvyššiu pozíciu a osoba sediaci po jeho ľavici druhú najvyššiu. Evanjelista Matúš považuje žiadosť Jakuba a Jána za natoľko pohoršujúcu, že ju radšej vkladá do úst ich matky Salome. (Mt 20,21-21) V skutočnosti nie je dôležité, kto tieto slová vyslovil. Sú vyjadrením sebeckej túžby, ktorá sa zrodila a rástla v srdci týchto bratov.

Možno si Jakub a Ján (alebo ich matka) mysleli, že ich žiadosť je ospravedlnená príbuzenským vzťahom s Ježišom. Jakub a Ján boli pravdepodobne Ježišovými blízkymi príbuznými (asi jeho bratrancami). Vedú nás k tomu texty evanjelií hovoriace o ženách, ktoré stáli pri kríži na Golgote. Z tohto dôvodu mohli Jakub a Ján predpokladať, že Ježiš s nimi v blízkej budúcnosti bude rátať ako s budúcnymi kniežatami. V tej dobe mali príliš ľudské dôvody pre nasledovanie Ježiša.

Žiarlivá reakcia apoštolov na žiadosť Zebedejových synov ukazuje, že ani ostatní učeníci neboli na tom duchovne lepšie a že aj ich nasledovanie Ježiša bolo takisto motivované ešte príliš ľudskými, pozemskými a sebeckými dôvodmi. Aj ich „svätá horlivosť“ je len skrývanou svetskou ambíciou.

Všimnime si, že Ježiš nenapomína svojich učeníkov za to, že chcú byť veľkými v Božom kráľovstve. Len usmerňuje ich egocentrické zameranie na seba aj na dobro iných. Tak je to v Božom kráľovstve – tam každý chráni dobro druhého. Tam, kde si každý chráni len vlastné dobro, nastáva boj – ako to vidíme vo svete.